

подаль) на князя Карля едно своеръчно писмо отъ Императора Наполеона. “Дѣ ся е случило това? Който има умъ, нека разумѣва. (гл. в. М. Брой 15).

22. *Измѣняемъ*, вм. *промѣнливъ*. Българатъ казвать: *прошлмивъ*, който ся троши, тѣй и *промѣнливъ*, който ся промѣнява; *разумливъ*, който ся разумѣва.

23. *Чешеница*. Женитъ кога мотаятъ прѣжда на мотовилка и стигнатъ потрѣбный четъ за едно пасмо, тыя казвать: *искарахъ една чешеница*, слѣдоватенно *чешеница* на Българскы ще рече едно прѣчетено нѣщо, една дузина. А колкото за книга можемъ кажемъ: *книга за прочишане*, спорядъ свойството на Българскый нашъ языкъ.

24. *Удивихся*, на Бъл. ще рече станахъ дивъ, вм. *почудихся*.

25. *Щасиѣ*, вм. *честъ*. Българитъ казвать: *честъ-ша му была такава*, вм. *касмешъ-шъ му былъ шакъвъ*; *шой е честишъ*, вм. *шой е касмешля*.

26. *Уреждано и издавано*, на Бъл. ще рече едно нѣщо, което оназы година е было свършено и издадено. *Уреждамъ* на Бъл. ще рече *свършевамъ* и *побърквамъ*. А чисто Българскы е: *нареждася и издавася*.

27. *Непрѣрывны дробы*, вм. *непрѣкъскашы* или *безпрѣшанны*, Българитъ казвать: *рыя*, *прѣривамъ* и *непрѣривамъ*, кога нѣкой рые и прѣрива прѣсть-та или земята.

28. *Съ коишо по настоящему ся занимаваемы*, вм. *съ коишо нынѣ ся залѣгаме*. (Гл. Логика на Бъл. отъ В. С. Беронъ. Вiena. 1861.)

29. *Числаша сѣ безконечно множесство*, вм. чисто Българското: *бройвешъ сѣ безкрайно множесство*. А що ли ще рече: *значющъ?* — вѣрвай Бога, и ныи ся *удивихме*.

30. *Ошривка*, най-послѣ на Българскы ще рече *пачавура*.

Ето съ каквы рѣчи ныи полагаме основа на Българскый нашъ языкъ, които за него не ставать нито за вѣтакъ. Нѣкои можяше и за *Лѣшосшруй* да не каже нищо, аль слѣдъ нѣколко врѣмя г. Момчиловъ като закачи да печата Българска Грамматика, той нѣма ли да пише: *и уиошрѣбиселношо лѣшосшруй, множ. число прави* незнамъ какъ-си?

Ныи още незнаемъ и да прочитаме право Българскы; ныи пишемъ рѣчитъ съ Славянско правописане, а Българскый изговоръ оставяме